

Ontspruitend Onderbanken...

Het is zondagmorgen, de eerste zondag na de gemeenteraadsverkiezingen. De steeds krachtiger wordende zon staat, verrassend snel al, hoog boven de pas verlaten horizon. Een gortdroge snijdende oostenwind, doet ons er aan herinneren dat het nog steeds winter is. In elk geval is de lucht niet beoedeld met giftige kerosinedampen, want 's zondags wordt door onze "beschermers" niet gevlogen. God zij dank.

De gisteren gevallen natte sneeuw is door de nachtvorst omgezet in harde krokante ijskorsten die zich nog even dapper staande houden in de schaduw van de graften. De waterplassen van gisteren zijn nu afgedekt met een matglazen ijslaagje. Ik kan mij niet weerhouden er op te gaan staan om het krakend geluid van versplinterend ijs te beleven. Jeugdsentiment? In de holle Maastrichterweg doet het ontspruitend speenkruid de eerste aarzelende pogingen om straks weer een geelgouden voorjaarstapijt neer te leggen. Ik vraag mij af in hoeverre dat wonderlijk plantje de toch wel forse ingrepen in de graften van deze weg heeft overleefd.

Dat doet mij opeens denken aan een krantenartikel van een weekje geleden: "Nachtzwaluw weer terug op de Brunssummerheide"

Schokkend wereldnieuws! Vooral in de wintertijd, want het gaat hier om een broedende en zeldzame zomergast. Straks struinen weer horden "natuurliefhebbers" over de heide en door het struweel, alles vertrappend wat op hun weg komt, op zoek naar dat ene unieke fotoshot van de "geitenmelker" zoals deze vogel ook wel genoemd wordt.

Voor hetzelfde geld had er ook kunnen staan: Nachtzwaluw (voorgoed) verdwenen uit Bingelrade. Maar dat is nieuws dat men niet zo graag hoort. Want nog niet zo lang geleden kon men in de hoogzomerlijke nachten nog de snorrende en ratelende roep van de nachtzwaluw horen. Nu is het reeds twee jaar stil, doodstil....

In die laatste twee jaar is er (te) veel onderhoud gepleegd in graften en andere ruigten. Zijn solitaire graften gesloopt of gereduceerd tot wat onbeduidende oneffenheden, is er van de bloeiende bermen niet veel meer over dan wat gemaaide en gecultiveerde grasstroken. Op enkele plekken zijn ze zelfs al geasfalteerd..... Zijn de nog laatste natuurlijke weiden omgezet in productievelden. Heeft zodoende de nachtvlinder – het voedsel van deze nachtzwaluw – ook geen bestaansgrond meer en zijn broedplaatsen onmogelijk geworden.

Is het dan zo erg dat er een zeldzame vogel verdwijnt, die kennelijk alleen door idioten wordt waargenomen? Nee, want de wereld draait immers door en deze generatie moet zo nodig alles beheren en produceren tot op de laatste vierkante centimeter grond. En de overheid dan?

Ja, als het behoud van de natuurwaarden niet hoog in het vaandel van de politiek staat en als het maar "lastig" is als er wordt gewezen op de teloorgang van waardevolle landschapselementen, dan kun je verwachten dat het ontspruitend voorjaar niet voor elke soort is weggelegd.

Mogen wij "een Onderbankse lente" verwachten of wordt het "oude wijn in nieuwe zakken" voor wat de natuur betreft?
Laten wij optimistisch blijven en laat ons hopen op een opnieuw ontspruitend Onderbanken!

Pierre Lindner

